

1. ד"ר צבי פלטיאל
2. אבי בוסקילה
3. אבי רפאלי
4. אורנה בנאי
5. איל שני
6. איתי לנדסברג נבו
7. אריאנה מלמד
8. גיורא ענבר
9. פרופ' דוד הראל
10. דניאל חקלאי
11. ד"ר זאב דגני
12. זאב רז
13. טלי מזרחי
14. יעקב גלעד
15. מהרטה ברוך
16. מוסי רז
17. מירי חנוך
18. מנחם (מני) שני
19. מנשה נוי
20. נחמיה דגן
21. נעמי בלוך פורטיס
22. פרופ' עוזי בלר
23. עמירם לוי
24. קרן מור
25. רמי פורטיס
26. שאול בצר
27. תמי ארד
28. עדן צולי
29. איתן דוידוביץ'
30. רינת בנאורי
31. סמדר אור
32. גיא לב
33. אחינועם ניני
34. גיל דור

ע"י ב"כ עוה"ד איתן להמן (מ.ר. 19126) ו/או עוה"ד
יאיר נהוראי (מ.ר. 32565)
מרח' מדבר סיני 16 ירושלים, 9780516
טל': 02-6243994, פקס: 02-6244025
דוא"ל: Office@lehman-law.co.il

העותרים

נגד

היועץ המשפטי לממשלה

ע"י פרקליטות המדינה

מרח' סלאח א-דין 29, ירושלים

המשיב

”כי ימצא חלל באדמה... נופל בארץ לא נודע מי הכהו, ויצאו זקניך... וכל זקני העיר ההיא הקרובים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל, וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו, כפר לעמך ישראל...” (דברים כ”א א’-ט’).

את טעם המצווה מסביר רב סעדיה גאון (אמונות ודעות; ג,י):
”אומר אני, כי כמו שראוי לייסר את האדם על עשותו מה שאין ראוי לו לעשות, כך ראוי לייסרו על שהזניח מלעשות מה שצריך לעשות. ואלה, אילו העמידו להם שומרים משוטטים ומבקררים, לא היה קורא 'לא נודע מי הכהו'. וכיון שלא עשו כן, נתחייבו עונש, ולא רק בשיעור דמי אותה הבהמה בלבד, אלא גם במניעתם מלזרוע חלק מאדמותיהם.”

עתירה למתן צו על תנאי וצו מוחלט

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת על ידי העותרים ליתן צו על תנאי המורה למשיב 1 לבוא ולהתייצב וליתן טעם, מדוע לא יפעיל את סמכותו, ויורה על חקירה פלילית בחשד להסתה לאלימות ולעבירה פלילית של לשון הרע, כנגד יוזמי ומארגני הקמפיין "שמאלנים בוגדים", ובד בבד לפעול להפסקתו המיידית של הקמפיין. והכל כפי שיפורט להלן.
בסופו של יום יבקשו העותרים לקבל את העתירה לגופה, ולחייב את המשיב בהוצאות הגשת עתירה זו, לרבות שכ"ט עו"ד.

א. בקליפת האגוז:

1. מסע ההסתה המתנהל בשנים האחרונות כנגד כל מי שאינו מזדהה בהשקפתו הפוליטית עם ראש הממשלה – בנימין נתניהו, הגיע לאחרונה לממדים אלימים, שמקבלים כיום ביטוי בפגיעה ממשית באזרחים חפים מפשע.
2. ההסתה הפרועה נגד כל מי שנחשב "שמאלני" הפכה מהשמצה בקנה מידה רחב כלפי ציבור שלם, לתקיפה ממשית של אזרחים פרטיים, הסתה לאלימות ממשית כלפי אנשים ספציפיים, והוצאת לשון הרע על בסיס מופרך ושקרי, כנגד מי שמעז לצאת במחאה נגד השחיתות השלטונית. זאת, תוך הוספת הכינוי השקרי והמסית: "בוגדים", כאילו כל מי שאינו מחזיק בהשקפת עולם ימנית- בוגד הוא.
3. שתיקתו של היועץ המשפטי לממשלה – עו"ד ד"ר אביחי מנדלבליט, למרות הפניות אליו, והתעלמותו הגורפת מהצורך לטפל משפטית בפרועי החוק, מעצימה מיום ליום את מעשי האלימות מול המפגינים מחד גיסא, ומאידך גיסא מעבירה מסר חד וברור לכל אזרח

שמעונין להביע את מחאתו הלגיטימית נגד המשך כהונתו של ראש הממשלה הנאשם בפלילים, לפיו – מי שיעז לצאת למחות – שם את נפשו בכפו.

4. בנסיבות אלה, אין מנוס כי אם לבקש את התערבותו של כב' בית המשפט הגבוה לצדק, על מנת שיורה ליועמ"ש לפעול מיידית כדי למגר את תופעת ההסתה והאלימות שהיא מביאה כיום, בטרם פורענות.

ב. הצדדים לעתירה

5. העותרים 1-27 מגוון של הציבור הישראלי, אזרחיות ואזרחי ישראל, בעלי מקצוע חופשי, אמנים, קציני צבא בכירים בדימוס, אנשי חינוך, מדע, פעילים חברתיים, אקדמאים ועוד, התורמים כל אחת ואחד בתחומה/ו לחברה הישראלית על שלל רבדיה, והינם חברים ב"מטה למיגור ההסתה", המודאגים עד מאד מהידרדרות של הוויכוח הציבורי הלגיטימי בישראל לויכוח שיש בו הסתה לאלימות, המביאה אף לאלימות של ממש. חלקם אף נפגעו אישית מההסתה.
6. עותרים 28-34 הינם אזרחיות ואזרחים שנפגעו אישית מההסתה ברחובות.
7. העותרים, כולם, רואים בדאגה רבה את עוצמות ההסתה לאלימות, שהם סבורים שהינם מבית היוצר של ראש הממשלה ותומכיו, וסבורים שהגיעו מים עד נפש, ושהסכנה מוחשית, ממשית ונוכחת. משכך, הם שמו לעצמם למטרה, להוביל מהלך משפטי – ציבורי, לעצור את ההסתה, בבחינת שלא תאמרו – "ידינו לא שפכו את הדם הזה, ועינינו לא ראו".
8. המשיב הוא היועץ המשפטי לממשלה, העומד בראש המערכת המשפטית של הרשות המבצעת, ובתפקידו זה אמור לייצג את האינטרס הציבורי ולשמור על קיום הדיון, וכן להורות על פתיחת חקירות בנושאים רגישים, בפרט עבירות המסכנות את שלום הציבור אף אם ראשיתן רק בביטויים קשים, מסיתים ושקרניים.

ג. העובדות

9. מזה חודשים ארוכים מתקיימת מחאה ציבורית מקיפה נגד השחיתות השלטונית, כולל עובדת היות ראש הממשלה בפועל נאשם בפלילים. המחאה כוללת מיצגים, מחאה ברשת האינטרנט, וכן הפגנות ברחבי הארץ, כולל מול בית ראש הממשלה בירושלים.
10. מזה תקופה ארוכה עולים מראש הממשלה בנימין נתניהו עצמו, ממי מבני ביתו, מסביבתו הקרובה וממי שידועים "כשופרותיו", מסרים העולים עד כדי חשד לכאורה של הסתה לאלימות, כנגד המפגינות והמפגינים המשתתפים במחאה האזרחית נגד השחיתות הממשלתית. כך, למשל, מכנה אותם ראש הממשלה "מפיצי מחלות", "אנרכיסטים", ועוד.
11. בד בבד, הושק לאחרונה קמפיין חדש שכותרתו "שמאלנים בוגדים", בהובלת מי שמצהירים על עצמם כנאמניו של ראש הממשלה, שכל מטרתו להשתיק את המחאה, ולשמר את המשך כהונתו.
12. יודגש ויובהר: כעניין שבעקרון סבורים העותרים שהמילה "בגידה" על שלל הטייתיה מקומה בשדה המשפטי, ולא הפוליטי. עם זאת, ומאחר שבתוך עמם הם יושבים, הרי שלעת

הזאת הם מבקשים לפעול כנגד קמפיין זה המהווה להבנתם "הסתה לאלימות" כמשמעותה בחוק, כפי שפורחב להלן בפרק "הבסיס המשפטי".

13. ייאמר מיד, הקמפיין "שמאלנים בוגדים" מגלם בחובו חמישה רבדים :

א. ראשית, הוא מייחס מעשי בגידה במדינה לכל מי שמפגינה נגד ראש הממשלה, ללא הבדל דת, גזע או מין: גבר כאשה, קטין כבגיר, זקן כצעיר, יהודי כלא יהודי. בגידה כמשמעותה בסעיף 97 (א) ו (ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977, שהעונש הקבוע עליה בחוק הוא מיתה או מאסר עולם.

ב. שנית, הוא יוצר אקלים פוליטי חברתי תרבותי המקבע את ההאשמות החמורות כאמת מוכחת, בבחינת "קול המון כקול שדי".

ג. שלישית, הוא מצית שנאה כלפי המפגינים/ות ורגשות של איום, חרדה ותחושת רדיפה מהם.

ד. רביעית, הוא משקה, מפרה ומצמיח את ערוגות השנאה ככל שהם קיימות אצל מי שהן קיימות.

ה. חמישית, הוא מהווה גורם מצנן לחופש הביטוי והמחאה, משעה שהוא יוצר חשש ופחד אצל המפגינים/ות, שדואגים, ובצדק, לפגיעה בגופם וברכושם. אבל לא רק. בשל כלליותו וחוסר מובחנותו, מקרין הקמפיין על כלל הכוחות הליברלים במדינה. (מצ"ב מכתבו בנושא זה של איתי לנדסברג – נבו [עותר מס' 6] ומסומן נספח א' וכן מכתבה של טלי מזרחי [עותרת מס' 13] מסומן נספח ב').

14. העובדות מדברות בעד עצמן: כבר עתה, עוד בטרם יבשה הדיו מעל כתובות הנאצה, התפשטה השנאה מכיכרות העיר לבתים פרטיים של מפגינים: כך רוססה הכתובת "סמאלן בוגד" (הטעות במקור) סמוך לביתו של הפעיל החברתי ד"ר צבי פלטיאל, וכך הודבקו סטיקרים במספר הזדמנויות שונות בפתח ביתו של הפעיל החברתי מנחם (מני) שני. (מצ"ב מכתב מאת ד"ר צבי פלטיאל [עותר מס' 1] הכולל תמונות ומסומן נספח ג'; מצ"ב מכתבו של מני שני [עותר מס' 18] הכולל תמונות ומסומן נספח ד').

15. את עוצמות השנאה תיאר העיתונאי בר פלג בכתבתו מיום שישי 19.12 (הארץ, "מעיר מנומנמת לזירת עימותים: נס ציונה נהפכה למוקד האלים של המחאה נגד נתניהו" 19.12.20). וכך בין היתר הוא מתאר את המתרחש בנס ציונה: "... בשבועות האחרונים נהפכה העיר המנומנמת למוקד החיכוך הגדול ביותר במחאה המתמשכת נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו. סימון בתי פעילי שמאל בכתובות גרפיטי ובמדבקות, איומים אישיים, איחולי מוות, השלכת גללים של בעלי חיים במקום שעומדים בו המפגינים נגד נתניהו...".

16. עוד עולים בכתבה ממצאים מדאיגים ביותר על כוונות לכאורה לדרוס מפגינים. (מצ"ב הכתבה ומסומנת נספח ה')

17. פעיל הימין משה מירון, שמכריז על עצמו כיוזם הקמפיין, שוטח את משנתו בפוסט שהוא מפרסם בפייסבוק ב21 לאוקטובר 20, באלה המילים:

"אהלן לوسی ונאור, ויש לי חדשות בשבילכם – אני המצאתי את קמפיין השלטים הזה, וזה לא רק בירושלים ונס ציונה, זה בלמעלה מ-20 צמתים ברחבי הארץ !

אמרתי בתחילת הקמפיין הזה שנשטוף את כל המדינה עם המסר הזה, והנה זה קורה, אבל זאת רק ההתחלה, כי הפעם אנחנו לא הולכים לוותר לשמאלנים!!! היכן היו כל מטיפי המוסר הצבועים האלה, כשקראו לבגין "רוצח", כשהונפו שלטים בהפגנות שמאל 'לסרס את המתנחלים' כשמפגינים שמאלנים הניפו שלטים 'ביבי בוגד' וקראו את הסיסמא הזאת מחוץ לבית רוה"מ. גיניתם אותם? יצאתם נגדם? לא! אז אתם האחרונים שתטיפו לנו מוסר.

אנחנו אומרים 'שמאלנים בוגדים' בגלל שמהקבוצות שלהם יוצאם אירגוני בגידה כמו 'שוברים שתיקה' ו'בצלם' שרודפים את לוחמי צה"ל, כמו 'המוקד להגנת הפרט' שמגיש בג"צים כדי למנוע הריסת בתי מחבלים, וכמו שלל אירגוני שמאל נוספים שפועלים למען המסתננים המסוכנים. וכמובן שאי אפשר לשכוח את האוסלו, ערפאת, פיגועים וטרור, שהשמאלנים הביאו עלינו כשהם ניסו למכור את ארץ ישראל לגרועים שבאויבים עבור 'פייק שלום', אז למה לא נקרא להם בוגדים? זה מה שהם – בוגדים!." (מצ"ב צילום של הפוסט ומסומן **נספח ו'**).

18. הנה כי כן, משנה אידאולוגית בנויה לתלפיות שממנה עולה לכאורה המסקנה כי המפגינות/ים נגד השחיתות הממשלתית מסכנים את שלומם וביטחונם של אזרחי המדינה, והכל בשל השתייכותם לשמאל הישראלי.

19. בפוסט נוסף שפרסם ב 7 לדצמבר 2020 כתב מירון: "לא המשטרה, לא המעצרים, ובטח שלא השמאלנים המתיוונים הבוגדים האלה ישברו אותנו! אנחנו כאן כדי לשמור על המדינה שלנו, ואנחנו ננצח!" הנה כן, מאבק דתי, בנוסף למאבק שבין ימין ושמאל. (מצ"ב צילום של הפוסט ומסומן **נספח ז'**)

20. את משנתו מפיץ מירון בהזדמנויות שונות. (מצ"ב פוסטים נוספים ומסומנים **נספח ח'**)

21. כך ב-9 לאוגוסט 2020, במהלך הפגנת מחאה בכיכר פריז בירושלים, פנה מירון לכתבת עיתון הארץ אריאנה מלמד, (עותרת מס 7) המספרת כי הוא קירב מצלמה לפניה תוך שהוא קורא לה "בוגדת" ו"שמאלנית", וכי המשיך להטריד אותה דקות ארוכות. תיעוד מהאירוע הקשה הוא העלה לעמוד הפייסבוק שלו בבחינת "ממני תראו וכן תעשו". (מצ"ב קישור לפוסט ומסומן **נספח ט'**).

22. כך ב 8.12.20 פרסם מירון פוסט בדף הפייסבוק שלו שנפתח בהצהרה "יש דמוקרטיה בישראל! הפרקליטות הודיעה היום שקמפיין השלטים שהוצאתי "שמאלנים בוגדים" חוקי...." צילום הדף הנ"ל מצורף ומסומן **נספח י'**.

23. עם הצטברות ראיות קשות אלה, פנו העותרים אל המשיב, בדרישה כי יפעיל סמכותו לפי חוק, ויורה על פתיחת חקירה נגד יוזמי הקמפיין ומפעיליו, באופן שמסכן את "נמעניו" השונים של הקמפיין. **מכתב ב"כ העותרים אל המשיב מיום 27/12/2020 מצ"ב כנספח "יא" לעתירה זו.**

24. עד עצם הרגע הזה לא ניתנה תשובתו של המשיב, אף שהעותרים הבהירו, כי המצב הנפיץ הנוכחי אינו מתיר "גרירת רגליים" וסחבת במתן מענה לעניינה החשוב של עתירה זו.

25. עד כמה המצב נפיץ יעידו האירועים הבאים, שהם בבחינת גרגרים מחבית אבק השריפה, שהיא מציאות חיינו בעת הזאת.

26. **כך בתאריך** 25.10.20 הגיש עותר מס' 9 - חתן פרס ישראל - פרופסור למדעי המחשב במכון וויצמן - הפרופ' דוד הראל תלונה במשטרת ישראל כנגד מר גדי שלסקי, שפרסם בתאריך ה-22.10.20 בעמוד הפייסבוק שלו את הדברים הבאים, מתחת לתמונתו של פרופ' הראל: "אזרחים שפועלים נגד המדינה, בדרך שבה פועל דוד הראל, אינם שונים מאזרחים שמצטרפים לארגוני טרור ומבצעים פיגועים או אזרחים שמסייעים לאויב בהעברת ידיעות או מידע סודי. מדינת ישראל חייבת לשנות את גישה כלפי אויבה מבית ומחוץ. לא רק איראן, חיזבאללה והחמאס הם אויבנו. גם אנשים כמו דוד הראל הם אויבי המדינה, וצריך לפעול מולם בדיוק כפי שפועלים מול אויבים". (מצ"ב מכתב בעניינו מטעם "המטה למיגור ההסתה" ומסומן **נספח י"ב**)

27. **כך בשבת** 2.1.2021 בסביבות 18:00 במהלך הפגנה נגד השחיתות הממשלתית בצומת כרכור, הותקפו מפגינים ובניהם הגברת רינת בנאורי [עותרת מס 30] בידי קבוצה של פורעים אשר לבשו חולצות עליהן כתוב בגדול "מחל", והניפו שלטי "ליכוד", וכן תמונות של ראש הממשלה - נתניהו ושלטים עליהם כתוב "שמאלנים בוגדים".

28. וכך מתארת הגברת בנאורי בתצהירה מקצת ממהלך האירועים: "תומכי נתניהו החלו להתקרב אלינו תוך השמעת קללות, דברי נאצה שהנייר אינו סובל אותם, והחלו להתערבב בינינו... לתקוף אותנו, תלשו את שלטי המחאה שתלינו במקום, חטפו מידינו דגלי ישראל ודגלי מחאה וגרמו לעימותים".

29. סוף דבר, כדי להשמר על נפשם נאלצו המפגינים לעזוב את המקום. (מצ"ב תצהירה ומסומן **נספח י"ג**).

30. **כך ביום חמישי 31.12.20 בסביבות** השעה 20:00 ניצלו חייה, פשוטו כמשמעו, של הגברת סמדר אור, [עותרת מס 31] כאשר זיהתה על דרך המקרה שני פורעים אשר הציתו את המאהל במתחם בלפור, בו העותרת התכוננה לשינה.

31. כך מתארת העותרת את האירוע בתצהירה: "האש שהוצתה הספיקה לחרוץ את הניילון, לקרוע את החבל שחיבר את הניילון לעמוד הפינתי של האוהל, והפכה להיות בשלושה מוקדי בעירה. הכיתי בידי החשופות באש והצלחתי לכבותה. (מצ"ב התצהיר ומסומן **נספח י"ד**).

32. **כך הוכה ללא רחם** בעודו על שוכב על הרצפה חסר אונים, מר גיא לב [עותרת מס 32] במהלך הפגנה נגד השחיתות הממשלתית שנערכה בפרדס חנה בחודש אוקטובר 2020 על ידי חבורת פורעים, אשר הפילו אותו ארצה, ובעטו בו ללא רחם, וגרמו לו לשבר מורכב ביד ימין ופצעים וחבלות בבית החזה.

33. האירוע הקשה נותן אותותיו עד היום. כך הוא מתאר בתצהירו: "כיום אני סובל מכאבים עזים בכל החלק העליון של גופי. יש לי בעיה קשה להירדם בלילות, גם בגלל חרדה וגם בגלל כאבים פיזיים... אני סובל מסוג של פוסט טראומה – כאשר עצם המחשבה שאני לא יכול יותר להסתובב במקום מגוריי, כאדם חופשי עם בטחון אישי סביר, וכך סתם פתאום יכול המון מוסת להתנפל עלי ולהביא כמעט למותי, מעורר בי חלחלה ופחד גדול בכל יציאה שלי מהבית". (מצ"ב התצהיר ומסומן **נספח ט"ו**).

34. **כך, בתאריך 11.1.21**, נאלצה הזמרת אחינועם ניני [עותרת מס' 33] לפנות למשטרה בעקבות איומים על חייה שפורסמו בטוויטר על ידי מר הרצל גולן (מצ"ב צילום אישור הגשת תלונה ומסומן **נספח ט"ז**).
35. **כך במוצאי שבת ה 26.12.20** הותקפו הגברת עדן צולי עותרת מספר 28 ומר איתן דוידוביץ' עותר מספר 29 בעת שהפגינו בצומת באיזור גבעת עדה, על ידי שלושה: שני בחורים ואשה מבוגרת, שעה שהפגינו בצומת נגד השחיתות הממשלתית. אחד הבחורים והאשה המבוגרת תקפו את אותם עם מוט העץ של הדגל השחור שלקחו ממתחם ההפגנה, תוך שהם מכים בעותרים וחוזרים ומכים בהם ללא רחם.
36. הבחור השני הצטרף זמן קצר אחר כך, וניסה לחטוף את הדגל מידי הגברת צולי תוך שהוא גורם לה לפציעה ביד. (מצ"ב מכתב מטעם המטה למיגור ההסתה בעניין זה, ותשובת המשטרה, ומסומן **נספח י"ז**)
37. האסקלציה בשנאה ובאלימות המופנית נגד המפגינים כנגד השחיתות הממשלתית, תועדה בבהירות בעיתון הארץ מתאריך ה 15.2.21, בכתבתו של בר פלג, שכותרתו "מפגינים נגד נתניהו מעידים על עלייה באלימות נגדם במוצ"ש". האמור בכתבה משקף את המצב בשטח ויש בו כדי להוות נורת אזהרה אדומה בוהקת נוספת, בהמשך לכל הנטען בעתירה זו. (העתק הכתבה מצ"ב ומסומן **נספח י"ח**).
38. מכל האמור לעיל עולה תמונת מציאות, לפיה גורמי שלטון, לצד גורמים בשטח, חברו, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בתמיכה בפועל ובין בהסכמה שבשתיקה, לעצור ולהשתיק את המחאה הלגיטימית נגד השחיתות הממשלתית, וזאת בדרך העולה לכאורה כדי הפחדה, הטלת טרור ואימה על המפגינים/ות, בדרך של יצירת אקלים של שנאה כלפיהם. הסתה העולה עד כדי חשש מוחשי לפגיעה בהם וברכושם.
39. עניינו הרואות: השנאה שהחלה בכיכרות העיר ועברה לבתים פרטיים סופה שתסתיים בגופם וברכושם של המפגינים והמפגינות.
40. אין המדובר באירוע ספורדי, שעניינו התפרצות אלימות נקודתית. עניינו ברוח רעה ששורה על פני הארץ, שהקמפיין "שמאלנים בוגדים" יוצק בה אדנים "פסיכולוגים ועובדתיים", ומוליך אותה כנגד אנשי שמאל, באשר הם אנשי שמאל.
41. העותרים סבורים, שהרוחות הרעות ששררו עובר לרצח ראש הממשלה ושר הבטחון יצחק רבין ז"ל בשנת 1995 ועובר לרצח אמיל גרינצווייג ז"ל בשנת 1983 שבות ומנשבות במלוא עוזן כאן ועכשיו.
42. והסופה תלך ותעצים ככל שתתקרב שעת ההכרעה בקלפי. מכאן דחיפות עתירה זו.

ד. הטיעון המשפטי:

43. על פי הדין, מוסמך בית-המשפט הגבוה לצדק לפקח על חוקיות החלטתו של היועץ המשפטי לממשלה הנוגעות להעמדה לדין פלילי, ועל אחת כמה וכמה על פתיחה בחקירה משטרתית. בעשותו כן, שואל עצמו בית המשפט הגבוה לצדק האם נגועה החלטת היועץ בפגם מן הפגמים המהותיים הבאים: האם היא בלתי סבירה באופן קיצוני; האם הובילו להחלטה שיקולים זרים; האם ההחלטה מנוגדת לאינטרס הציבורי ולתקנת הציבור; האם ההחלטה נתקבלה תוך פגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק.

44. כפי שנקבע בבג"ץ 6209/01 אבי בר-לב ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח', פד נו(3) 625, סעיף 4:

"בית־משפט זה יתערב בהחלטות היועץ המשפטי לממשלה, בין השאר אם התקבלו שלא ביושר ושלא בתום־לב או ממניעים נפסדים ולא טהורים או בסתירה ברורה לאינטרס הציבור, או שהן לוקות באי־סבירות קיצונית או בעיוות מהותי (בג"ץ 6271/96 בארי נ' היועץ המשפטי לממשלה [1]), בעמ' 429; בג"ץ 6009/94 שפרן נ' התובע הצבאי הראשי [2], בעמ' 582; בג"ץ 4550/94 אישה נ' היועץ המשפטי לממשלה [3], בעמ' 871-872).

45. כפי שיפורט להלן, החלטתו של המשיב שלא לפתוח בחקירה הינה בלתי סבירה באורח קיצוני, ובוודאי שהיא מנוגדת לאינטרס הציבורי ולתקנת הציבור.

46. ומן הכלל לענייננו:

סעיף 2ד144 לחוק העונשין קובע:

"(א) המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות או טרור, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות או טרור, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור, דינו – מאסר חמש שנים.

(ב) בסעיף זה, "מעשה אלימות או טרור" – עבירה הפוגעת בגופו של אדם או המעמידה אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה."

47. עבירה זו נוספה לספר החוקים לאחר צמצומה בפסיקה של הפקודה למניעת טרור, שכתוצאה ממנה בוטלו אישומים נגד מסיתים, כולל למשל דוד אקסלרוד, שקרא לרבין "בוגד" (ר' מ"ח 8390/01 אקסלרוד נ. מדינת ישראל פ"ד ס(2) 607).

48. המחוקק הוסיף את העבירה על מנת ליתן כלים שיאפשרו לאסור ולמנוע ביטויים אשר עלולים להביא לידי אלימות, וזאת לצד חשיבות השמירה על חופש הביטוי.

49. העותרים סבורים, כי מתקיימים כל הרכיבים המגבשים מעשה עבירה מסוג פשע על ידי יוזמי קמפיין מתועב זה של "שמאלנים בוגדים". הידרדרות השיח, כבר הוכח לאחרונה יותר מפעם אחת, מביאה לפגיעה פיזית במפגינים, ו"סימון" מובילי המחאה בהחלט מצמיח אפשרות ממשית שיביא לעשיית מעשה אלימות או טרור.

50. בנוסף, קמפיין "שמאלנים בוגדים" מהווה אף עבירה של לשון הרע על ציבור. בהתאם לסעיף 4 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965:

"לשון הרע על חבר בני אדם או על ציבור כלשהו שאינם תאגיד, דינה כדין לשון הרע על תאגיד, אלא שאין בה עילה לתובענה אזרחית או לקובלנה. ולא יוגש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף זה אלא על ידי היועץ המשפטי לממשלה או בהסכמתו."

51. במקרה זה, ברור הוא, כי מדובר בלשון הרע לא מוגנת. אף אחד מהמפגינים אינו "בוגד". גם אם דעותיו הפוליטיות הן שמאלה מהמרכז, מדובר בדעות לגיטימיות, שלמעשה מובעות דווקא מתוך דאגה למדינה ולא להיפך.

52. העותרים מבינים היטב את ההסתייגות מפתחת חקירה לפי חוק איסור לשון הרע. ברגיל, היו הם הראשונים המתייצבים לתמוך בחופש הביטוי, חופש המוענק גם לדעות המנוגדות לחלוטין לדעותיהם. אלא שאין אנו מצויים בימים רגילים. היפוכו של דבר: כל יום בו לא נפתחת חקירה מיידית נגד יוזמי קמפיין זה, מהווה למעשה עידוד להמשך הקמפיין, שכל מטרתו סתימת פיות והרתעת המפגינים, תוך מתן "אור ירוק" למי ששואבים מכוחו עידוד למעשי אלימות. דהיינו, במקרה זה, אי שימוש בסעיף לחוק שבו רק למשיב שמורה האפשרות להשתמש, מהווה הלכה למעשה אישור ועידוד הפעולות נגד המפגינות/ים.

53. הימנעות המשיב מלפעול הינה בלתי עניינית, בלתי סבירה באופן קיצוני ובוודאי סותרת באופן קשה את תקנת הציבור ואת האינטרס הציבורי, ומהווה בפועל כניעה לבריונות. אף אם כוונתו טובה, לא שקל המשיב את הפגיעות הקשות באינטרס הציבור בכלל, ובבעלי דעה שאינה דעת הממשלה בפרט. התנהלותו מצביעה על התעלמות, ולכל הפחות איזון לא נכון ולא סביר של השיקולים והאינטרסים המונחים על הכף.

54. בסופו של יום, משמעות הסחבת בימים אלה של מערכת הבחירות, היא אי הפעלת הסמכויות הנתונות למשיב כנגד יוזמי הקמפיין ומנהליו, ואי נקיטת הצעדים הנדרשים כנגדם.

55. המדובר בחוסר סבירות קיצונית, שעל בית המשפט הנכבד להתערב בו, כפי שנקבע עוד בבג"צ 3094/93 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל פ"ד מז(5) 404, בעמ' 419-420:

"מכאן, כי גם אם הרשות ממאנת להפעיל סמכות שבשיקול דעת ניתן לבחון הימנעותה האמורה מפעולה לפי אמות המידה המקובלות בעת בחינתן של סמכויות סטוטוריות, היינו ניתן לבחון אם ההימנעות משימוש בסמכות נבעה משיקולים סבירים או שמא חייב מכלול הנסיבות את הפעלת הסמכות; כן נבחן אם ביסוד ההימנעות אינם מונחים חוסר סבירות, שרירות או הפליה העלולות לפסול את מעשיה או מחדליה של הרשות. משמע, לא רק הפעלת סמכות בנסיבות בהן הפעלתה אינה סביר, אלא גם הימנעות מהפעלת סמכות שבשיקול דעת בשל טעמים בלתי סבירים, יכולה להולך למסקנה כי ההימנעות מפעולה היא בטלה".

56. נוכח האמור לעיל, חוסר הסבירות שבהימנעות המשיב מלהפעיל את סמכויותיו למיצוי הדין עם יוזמי ומובילי הקמפיין הקשה נגד ציבור ישראלי גדול, הינה מנוגדת לדין ופוגעת באכיפתו, פוגעת באינטרס הציבורי, ומהווה התנהלות בלתי סבירה באופן קיצוני ולבית משפט נכבד זה עילה להתערב בו.

57. לעתירה זו מצורף תצהירו של עותר מס 1, ד"ר צבי פלטיאל, ת.ז. 009207603, המצטרף לתצהירים שנזכרו לעיל, של נפגעים בפועל מההסתה.

אשר על כל האמור לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את העתירה, להפוך את צו על תנאי המבוקש למוחלט, ו/או ליתן כל סעד שייראה בעיניו צודק ונכון בנסיבות העניין, ולהורות על פתיחת חקירה דחופה. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד, לאור העובדה כי

מצויים אנו בראשיתה של מערכת בחירות, בה הסיכון להתממשות האלימות אליה מכוון ומביא הקמפיין, הולך וגובר, לקבוע את העתירה לדיון באופן דחוף.

איתן להמן, י"ד
מ.ר. 19126

יום רביעי 24 פברואר 2021
י"ב אדר, תשפ"א

יאיר נהוראי, עו"ד
מ.ר. 2565